

Vízkereszt után V. vasárnap

K.K.T. Az Úr Jézus, midőn a földön járt és tanított, tanításába gyakran szőtt bele példabeszédeket. Összesen 70 ilyen példabeszédet örökítettek meg az evangéliumok. Szüksége volt ezeket elmondani, mert Krisztus idejében az emberek ismerete oly szűk volt, felfogásuk keskeny korlátok közt mozgott. A példabeszédek szükségszerűségét különösen akkor látjuk be, ha elgondoljuk, hogy az Úr Jézus tanításában olyan dolgokról beszélt, melyek kézzel nem foghatók, szemmel nem láthatók, és így nehezebb emberi belátásra, megértésre szorulnak. Istenről, Isten jóságáról és irgalmáról, lélekről, lélek halhatatlanságáról, örök életről oktatta hallgatóit.

A mai evangéliumban olyan kérdésre ad felelete, mely foglalkoztatta és foglalkoztatja nemcsak a múlt embereit, de a mai kor Istent-hívó, vallásos lelkeit is. Sokszor halljuk, s talán magunk is feltettük a kérdést, ha az Isten igazságos miért tűri a bűnt, az embertelenséget, miért nézi el, hogy egyesek önzése és gonoszága miatt milliók szenvedjenek ártatlanul, miért engedi, hogy néhány ember becstelen nagyvágýása, hatalomra törekvése miatt sokszor a fél világ lángokban álljon, háború réme pusztítson, és a pokoli lármába belevegyüljön az itthon maradottak szívet tépő zokogása, sok-sok ártatlan, jóakarató ember nyomorának kétségbeejtő kiáltása.

1. A választ megadja a most fölolvastott példabeszéd. Hasonló a mennyek országa a szántóföldhöz, melyben tiszta búza és konkoly, szemét vegyesen terem.

Az Úr Isten minden pillanatban maga előtt látja szántóföldjét, látja mind kél ki belőle a jó magból a tiszta búza, de azt is látja mint üti fel fejét a búzavetés között a konkoly is. És mégsem siet kitépni a konkolyt, mert Ő örök. Ki tudná megszámlálni éveinek számát, kinek esztendei nem fogynak el soha. Nekünk embereknek arasznyi létet szabott, rövid az életünk, ezért sietünk, türelmetlenkedünk és tülekedünk, csak gyorsan-gyorsan, nincs idő. Napok, évek alatt szeretnénk jutalmazni az erényt, a jót és büntetni mindazt, ami gonosz és alávaló. Sietünk, hogy rövid éltünk alatt eleget tehsünk az igazság szolgálatának, mert holnap talán már késő, holnap már nem áll módunkban. Ezzel szemben Isten a maga örökkévalóságában, csodálatos bölcsességével szemléli teremtményeit, az embereket. Minden élet tőle indul ki és hozzá tér vissza, ráér ítélni akkor, amikor visszatér hozzá az emberi élet, akkor, amikor a nagy aratásban kasza alá kerül búza és konkoly. Addig egyformán süti Napját igazakra és gonoszakra, egyformán küldi esőjét jókra és rosszakra egyaránt.

2. Isten azért nem büntet és jutalmaz azonnal, mert alapvető tulajdonsága a könyörület és irgalom. Ő nem akarja a bűnös halálát, hanem hogy megtérjen és éljen. Az embernek pedig, aki a bűn hálójába bonyolódik időre van szüksége, hogy abból kilábaljon. Ellenkeznék Isten jóságával, ha időt nem adna a bűnösnek jobb belátásra és megtérésre. De még inkább ellenkeznék az isteni jósággal, ha útját állná annak a sok jónak, iparkodásnak, felfelé törekvésnek, amit a megtérő lelkek rendszerint tanúsítanak, ha egyszer megízlelték az isteni kegyelem édességét, talán a rossznak, az emberi lezüllesnek mélységeiben rádöbbenek arra, hogy mi szánandó, nyomorúságos dolog égetésre méltó konkolynak lenni az Úr Isten búzája helyett. Mert a mi szántóföldjeink és az Úr Isten nagy szántóföldjei között azért megvan az a nagy különbség, hogy míg határainkban nem fordul elő sohasem, hogy a kivetnivaló konkoly aranyló búzává alakuljon, addig az Úr Isten földi országának szántóföldjén konkolyból, hitvány gyöngye emberből isteni kegyelemben ringó aranykalászú búza lesz. Mennyi ragyogó szentje nem volna ma az Egyháznak, ha az Isten nem volna türelmes, és azzal a hirtelenséggel büntetne, szedné ki a konkolyt, amellyel azt mi türelmetlenül elgondoljuk sokszor. Ott van az egyháztörténelem egyik legnagyobb lángelméje, Szent Ágoston, aki harminc éven keresztül volt az Egyház tiszta búzavetésében konkoly. Harminc évig várt türelmesen az Isten, míg aztán egy döntő fordulat után ez a hatalmas elme minden tehetségét a lelkek szolgálatába állította, és lett ő maga elsősorban értékes búzává. Vagy ott van a Krisztus üldözött Saul, akiből az Úr Isten türelmes várakozása formált a nemzeteknek nagy apostolt, Szent Pált, Mária Magdolnából pedig minden idők egyik legtöredelmesebb bűnbánóját. Az örök és végtelen türelmű Isten kegyelme formált belőlük szenteket, hősokeket.

K.K.T. Ha látod körülötted nőni a konkolyt szabadon, ne ess kétségbe. Mondd igazán és szent elhatározással: Úr Isten! Én akarok a tiszta búzád lenni, melyet a Te parancsaidnak szele simogat, akarok aranyló búzakaralász lenni a konkoly között, hogy mikor majd megérek az aratásra, amikor majd elküldöd angyalaidat a tiszta búzát csűrödbe gyűjteni, ott lehessen én is a kévében. Ments meg engem a konkoly sorsától, ments meg az örök tűztől! Ámen

Kőröstarján, 1965. február. 7.